

⁷ Hindi nito mapupuno ang kamay ng maggagapas ni ang dibdib ng tagatipon.

⁸ Wala sa dumaraan ang makapagsasabi:
 “Sumainyo ang pagpapala ng Panginoon,
 Pinagpapala namin kayo sa ngalan ng Panginoon!”

SALMO 130 (129)

Ito ang panalangin sa mahabang paghihintay. Mga taon ng buhay ng tao, mga salinlahi marahil sa buhay ng isang bansa. Nakahingi na ba tayo ng dalawampung taon? *Naghihintay ako sa Panginoon; sa kanyang salita ako umaasa.* Totoo ito para sa mga Judiong umaasa sa paglaya ng kani-lang bansa; makabuluhan pa rin ito para sa atin: natanggap na ba natin at tinatamasa ang lahat ng ipinangako ng Diyos? Ibinigay na ang lahat sa atin sa pag-asa. Gaya ng tanod na naghihintay sa bukung-liwayway, naghihintay din ang mananampalataya sa pagdating ni Kristo – ang pagdating na pumupukaw sa kanya ng pananabik.

Tumatawag ako sa iyo mula sa kailaliman. Salmo ng pagsisisi, ngunit higit sa lahat, ng pananalig sa Diyos.

¹ Mula sa kailaliman, tumatawag ako sa iyo, O Panginoon,

Panginoon, dinggin ang tinig ko!

² Bigyan nawa ng pansin ng mga tainga mo ang daing ng aking tawag!

³ Kung tatandaan mo ang aming kasalanan, Panginoon, sino ang mamamalagi?

⁴ Ngunit taglay mo ang pagpapatawad, upang ika’y galangin.

⁵ Hinihintay ko ang Panginoon, naghihintay ang kaluluwa ko, sinaasahan ko ang salita niya

⁶ Higit pa ang pananabik ko sa Panginoon kaysa sa paghihintay ng tanod sa pag-uumaga.

⁷ Umasa sa Panginoon, O Israel, pagkat nasa Panginoon ang kagandahang-loob, nasa kanya ang lubos na katubusan.

⁸ Siya ang tutubos sa Israel sa kanyang kasalanan.

SALMO 131 (130)

Pananalig ng bata sa Diyos. Simple at mapagpakumbabang panalanging puno ng pananalig. Ipinaaalaala nito sa atin ang kapanatagan ng loob ng isang bata sa mga braso ng kanyang nanay. Di ba’t ang ganitong saloobin ang pinupuri ni Jesus, at ang Diyos ba’y mas isang ama kaysa isang ina?

¹ Panginoon, hindi nagmamalaki ang puso ko ni mapagmataas ang mga mata ko. Hindi ko ginagambala ang sarili ko ng mga bagay na labis na marangya at mapaghangad para sa akin.

² Tiwasay at tahimik ang nasa kaluluwa ko, tulad ng sanggol na kalong ng ina, Tulad ng tahan na sanggol ang kaluluwa ko.

³ O Israel, umasa sa Panginoon ngayon at magpakailanman.

SALMO 132 (131)

Huwag mong limutin ang mga inapo ng lingkod mong si David.

¹ Alalahanin mo, Panginoon, si David at ang lahat ng pinaghirapan niya. ² Kung papaano siya nangako sa Panginoon, ang panata niya sa Makapangyarihan ng Jacob:

³ “Hindi ako tutulog sa aking tahanan ni hihimlay sa aking higaan,

⁴ hindi ko patutulugin ni maidlip ang mga mata ko ⁵ habang di ko maihanap ng pook ang Panginoon, ng tirahan ang ang Makapangyarihan ng Jacob.”

⁶ Heto’t narinig namin ito sa Eprata, natuklasan namin sa bukirin ng Yaar.

⁷ Puntahan natin ang tinitigilan niya, sumamba tayo sa tuntungan ng kanyang mga paa.

⁸ Bumangon ka, O Panginoon, magtungo sa iyong himlayan, ikaw at ang kaban ng iyong kapangyarihan.

⁹ Bihisan ng katarungan ang mga pari mo, maligayang magsigawan ang iyong mga banal.

¹⁰ Alang-alang kay David na iyong lingkod, huwag ilayo ang mukha ng iyong pinahiran.

¹¹ Nanumpa ang Panginoon kay David, isang pangakong di niya tatalikdan : “Isa mong anak ang ilalagay ko sa iyong trono!

¹² Kung iingatan ng mga anak mo ang aking tipan at ang mga kautusang itinuro ko sa kanila, mauupo rin sa iyong trono ang mga anak nila magpakailanman.”

¹³ Dahil sa hinirang ng Panginoon ang Sion, ito’y naging tirahan niya:

¹⁴ “Dito ang pahingahan ko magpakailanman. Nais ko ang manirahan dito.

¹⁵ Pasaaganain ko ang kanyang panustos, palulugurin ko ng tinapay ang kanyang mga dukha.

¹⁶ Bibihisan ko ng kaligtasan ang kanyang mga pari, magalak na aawit ang kanyang mga banal.

¹⁷ Doon ko pagmumulan ang lahi ni David, maghahanda ako ng ilawan para sa aking Pinahiran.

¹⁸ Dadamitan ko ng kahihyan ang kanyang mga kaaway ngunit ang korona niya’y nagniningning.”

SALMO 133 (132)

Napakaganda nga ng buhay-magkakapatid! Regalo ng Diyos ang tamis at pagkakaniig ng buhay-magkakapatid. Sa itaas galing ang mga ito sa bisa ng Espiritu Santo na ibinuhos sa ating mga puso. “Magkaisa nawa silang lahat para maniwala ang mundo.”

Ito’y isa pang salmong binigyang-buhay ng pagkakita sa Templo kung saan ang mga Levita’t pari, ang “mga anak ni Aaron,” ay sama-samang sumasamba at umaawit ng walang-humapay na papuri. Laging mangangailangan ng mga pamayanang Kristiyanong nakatalaga sa paglilingkod sa Diyos.

¹ Tingnan! Kaybuti at kayganda kapag nagkakaisa ang magkakapatid!

² Ito’y mamahaling langis sa ulo, tumutulo sa balbas, sa balbas ni Aaron, tumutulo sa kuwelyo ng kanyang tunika.

³ Ito’y hamog sa Hermon, sa mga tuktok ng Sion.

na bumababa sa mga bundok ng Sion. Doon pinagkakaloob ang pagpapala; ang buhay na walang hanggan.

SALMO 134 (133)**Awit ng papuri.**

Awit ng papuri na maaaring ginamit sa Templo sa isang panggabing seremonya sa turno ng mga pari para matiyak sa Diyos ang walang humpay na papuri.

Maraming oras ang pinalipas ni Kristo, at kung minsa'y magdamagan, sa pagdarasal para sa kanyang mga alagad: "Umakyat si Kristo sa burol para manalangin nang mag-isa..."

Maaari nating isipin ang ating mga kasamahan sa trabaho na panggabi ang turno, ang mga maysakit na hindi makatulog, upang maging awit ng papuri sa Panginoon ang kanilang trabaho, pagod at paghihirap.

¹ Halina, purihin ang Panginoon, kayong lahat ng lingkod, Panginoon, sa mga liwasan ng tahanan ng Panginoon,

Sa gabi ² itaas sa santuwaryo ang inyong mga kamay, purihin ang Panginoon.

³ Pagpalain ka ng Panginoon mula sa Sion, siya ang lumikha ng langit at lupa.

SALMO 135 (134)**Purihin ang Panginoong pumili sa atin para sa kanya.**

¹ *Aleluya!* Purihin ang pangalan ng Panginoon! Purihin siya, O mga lingkod ng Panginoon, ² kayong nagsisilbi sa bahay ng Panginoon, sa mga liwasan sa bahay ng ating Diyos!

³ Purihin ang Panginoon sapagkat siya ay mabuti. Purihin ang pangalan niya sapagkat iya'y matamis. ⁴ Hinirang ng Panginoon ang Jacob, ang Israel na kanyang sarili.

⁵ Alam ko na dakila ang Panginoon, na ang ating Poon ay higit pa sa lahat ng diyos.

⁶ Anumang naisin ng Panginoon ay ginagawa niya – sa langit at sa lupa, sa mga dagat at sa buong kalaliman.

⁷ Pinatataas niya ang dagim mula sa mga dulo ng lupa. Inihahagis ang kidlat kasama ang ulan at pinakakawalan ang hangin mula sa taguan.

⁸ Siya ang pumatay sa mga panganay ng tao at hayop sa Ehipto.

⁹ Ipinadala niya ang mga tanda at mga himala sa iyong piling, sa Ehipto laban sa Paraon at lahat ng pinuno roon.

¹⁰ Pinabagsak niya ang maraming bansa at pinatay ang malalakas na hari –

¹¹ si Sihon, hari ng mga Amoreo, si Og,

hari ng Basan, at lahat ng kaharian sa Kanaan.

¹² Ibinigay niyang pamana ang kanilang lupain, sa kanyang bayang Israel.

¹³ Nananatili ang pangalan mo, Panginoon, magpakailanman; nasa sali't saling lahi ang katanyagan mo.

¹⁴ Binibigyang-katarungan ng Panginoon ang kanyang bayan at kahahabagan ang kanyang mga lingkod.

¹⁵ Pilak at ginto lamang ang mga diyus-diyusan ng mga bansa, mga gawa ng kamay ng tao.

¹⁶ Sila'y may bibig na di makapagsalita, may matang hindi makakita, ¹⁷ may tai-ngang hindi nakaririnig; ni walang hininga sa kanilang bibig.

¹⁸ Matutulad sa kanila ang gumawa sa kanila at ang lahat ng sa kanila'y umaasa.

¹⁹ Magpuri sa Panginoon, sambahayan ng Israel! Magpuri sa Panginoon, sambahayan ng Aaron! ²⁰ Magpuri sa Panginoon, sambahayan ng Levi! Magpuri sa Panginoon, lahat kayong may takot sa Panginoon!

²¹ Mula sa Sion purihin ang Panginoong nananahan sa Jerusalem. *Aleluya!*

135. *Pilak at ginto lamang ang mga diyus-diyusan ng mga bansa.* Paano natin maipakikitang tayo'y sa Diyos, kung hindi sa pagtatakwil ng libu-libong diyus-diyusan sa ating mundo, lahat ng itinuturing na mahalaga

at kailangan para sa kaligayahan? Diyus-diyusan din ang "kaligayahang" ito na humahawak sa atin, pinatutulog tayo at inilalayo sa mga dakilang bagay na nakagawian nang gawin ng Diyos sa malalayang tao.

SALMO 136 (135)

Pasalamatang Panginoon. Himno ng pasasalamat na ginagamit para sa Piyesta ng Paskuwa, ang piyesta ng paglaya ng bayan ng Diyos. "Walang hanggan ang pag-ibig mo" at sa kawalang-hangga'y hindi kami matatapos ni magsasawa sa pagdiskubre nito.

¹ Magpasalamat sa Panginoon, siya ay mabuti, walang hanggan ang kanyang pag-ibig.

² Magpasalamat sa Diyos ng mga diyos, walang hanggan ang kanyang pag-ibig.

³ Magpasalamat sa Panginoon ng mga panginoon, walang hanggan ang kanyang pag-ibig.

⁴ Siya lamang ang gumagawa ng dakilang himala, walang hanggan ang kanyang pag-ibig.

⁵ Sa karunungan niya ginawa ang kalangitan, walang hanggan ang kanyang pag-ibig.

⁶ Inilatag niya ang lupa sa mga tubig, walang hanggan ang kanyang pag-ibig.

⁷ Ginawa niya ang malalaking tanglaw, walang hanggan ang kanyang pag-ibig,

⁸ ang araw upang mamahala sa maghapon, walang hanggan ang kanyang pag-ibig,

⁹ ang buwan at bituin upang mamahala sa gabi, walang hanggan ang kanyang pag-ibig.

¹⁰ Pinatay niya ang mga panganay ng Ehipto, walang hanggan ang kanyang pag-ibig,

¹¹ at inilabas ang Israel mula sa piling nila, walang hanggan ang kanyang pag-ibig,

¹² nang nakaunat ang malakas niyang kamay, walang hanggan ang kanyang pag-ibig.

¹³ Biniyak niya ang Dagat ng Mga Tambo, walang hanggan ang kanyang pag-ibig,

¹⁴ at pinaraan sa gitna niyon ang Israel, walang hanggan ang kanyang pag-ibig.

¹⁵ Nilunod niya ang Paraon at ang hukbo nito sa Dagat ng mga Tambo, walang hanggan ang kanyang pag-ibig,

¹⁶ at ginabayan ang kanyang bayan sa ilang, walang hanggan ang kanyang pag-ibig.

¹⁷ Nilupig niya ang mga dakilang hari, walang hanggan ang kanyang pag-ibig.

¹⁸ Pinatay niya ang mga haring makapangyarihan, walang hanggan ang kanyang pag-ibig,

¹⁹ si Sihon, hari ng mga Amoreo, walang hanggan ang kanyang pag-ibig,

²⁰ si Og, hari ng Basan, walang hanggan ang kanyang pag-ibig.

²¹ Ibinigay bilang pamana ang lupain nila, walang hanggan ang kanyang pag-ibig,

²² pamana sa Israel na kanyang lingkod, walang hanggan ang kanyang pag-ibig.

²³ Ginunita niya tayo sa ating kaabahan, walang hanggan ang kanyang pag-ibig.

²⁴ At pinalaya tayo sa manlulupig, walang hanggan ang kanyang pag-ibig,

²⁵ siya na nagpapakain sa lahat ng nilalang, walang hanggan ang kanyang pag-ibig.

²⁶ Magpasalamat sa Diyos ng kalangitan, walang hanggan ang kanyang pag-ibig.

136. Papuri sa mga kababalaghan ng Diyos: ang paglikha ng mundo, ang pagpapalaya mula sa Ehipto na paghahanda sa atin para sa Kristiyanismo. Kalinga (ang tinapay sa araw-araw).

Masyado sigurong limitado para sa atin sa kasaysayan

ng bansang Judio ang pasasalamat na ito. Ngunit kahit na naging malawak na ang ating pananaw (tingnan ang papuri ni Pablo sa Ef 1:3-14), hindi ito dapat maging hadlang na makilala natin ang presensya ng Diyos sa mga pangyayari sa araw-araw. Mula sa Diyos ang lahat at siya ang maygawa ng lahat at para sa kanya ang lahat."

SALMO 137 (136)**Jerusalem, hindi kita malilimutan.**

¹Sa tabi ng mga batis ng Babilonia, doon kami naupo at nanangis nang malaala namin ang Sion.

²Doon sa sanga ng mga punungkahoy isinabit namin ang aming mga alpa at lira.

³Humiling sa amin ng awitan ang mga bumihag sa amin. Humiling ang mga nagpaparusa sa amin, ng awit na masaya: "Pagparinggan kami ng isang awit ng Sion."

⁴Paano namin maaawit ang awit ng Panginoon sa isang banyagang lupain?

⁵Pag nilimot kita, O Jerusalem, nawa'y manuyo ang kanang kamay ko.

⁶Nawa'y dumikit sa ngalangala ang

dila ko kung hindi kita magunita, kung hindi ko pahalagahan ang Jerusalem nang higit kaysa iba pang kaaliwan.

⁷Alalahanin mo, Panginoon, ang mga Edomita, ang sigaw nila nang bumagsak ang Jerusalem: "Ibagsak! Ibagsak nang sagad hanggang sa kanyang pundasyon!"

⁸O anak na babae ng Babilonia, ikaw na mangwawasak, mapalad ang maniningil sa iyo sa masasamang ginawa mo sa amin.

⁹Mapalad ang susunggab sa mga anak mong maliliit at liligis sa kanila sa talampas!

SALMO 138 (137)

Kapakanan ko ang pakay ng iyong mga kamay. Panalangin para sa panahong nalulugod tayo sa Diyos at gusto nating isali ang langit at lupa sa ating galak at pasasalamat.

¹Pasasalamatan kita nang buong puso ko. pagkat dininig mo ang binigkas ng labi ko, sa harap ng mga diyos aawitan kita ng papuri.

²Yumuyukod ako paharap sa banal mong Templo at nagpapasalamat sa iyong pangalan, sa iyong pag-ibig at katapatan. Kay dakila sa lahat ang pangako mo!

³Sa araw ng aking pagtawag, tinugon mo ako. Pinalakas mo ako at pinatapang.

⁴Pupurihin ka, O Panginoon, ng lahat ng mga hari, kapag narinig nila ang mga salita mo.

⁵Aawitin nila ang mga landas ng Panginoon: "Dakila nga ang kaluwalhatian ng Panginoon!

⁶Mula sa kataasan nakikita ng Panginoon ang aba; buhat sa malayo, minamasdan niya ang palalo.

⁷Lumakad man ako sa gitna ng panganib, ipinag-aadya mo ang buhay ko. Iniuunat mo ang iyong kamay

137. Heto pa ang isang salmo kung saan ang pagmamahal sa lunsod ng katarungan ay sumusumpa sa mga makapangyarihan ng panahong iyon. Dapat ba silang pintasan? Pero hindi ito kalabisan para sa isang

mundong dalawang bilyon ang niluluray. Mas kasalanan bang lurayin ang mga bata ng Babel kaysa 'yung mga itinatapon sa basurahan ng mga klinika?

laban sa poot ng mga kaaway ko;
inililigtas ako ng kanang kamay mo.

⁸Gagawin ng Panginoon ang lahat para sa akin.
Walang hanggan, Panginoon, ang iyong pag-ibig.
Huwag pabayaang ang likha ng iyong kamay.

SALMO 139 (138)

Alam ang lahat ng Diyos na nasa lahat. Panalanging puno ng paghanga sa harap ng karunungan ng Diyos: “Lagusan ang tingin niya sa lahat, at lantad ang lahat sa mga mata niya na siya nating pagsusulitan” (Heb 4:13).

¹Panginoon, iyong siniyasat at nakilala ako.

²Batid mo ang aking pag-upo at pag-tayo; talos mo ang isip ko buhat sa malayo.

³Ang paglalakbay at paghiga ko ay minamasid mo; nalalaman mo ang lahat ng aking mga landas.

⁴Bago pa mabuo sa dila ko ang salita, Panginoon, alam mo na ito.

⁵Sa likod at sa harap nililibot mo ako. Nakapatong sa akin ang kamay mo.

⁶Labis na mahiwaga para sa akin ang ganyang kaalaman, napakatayog para aking maabot.

⁷Saan ako makaiwas sa iyong Espiritu? Saan ako tatakbo upang mapalayo sa iyo?

⁸Kung aakyat ako sa himpapawid, ikaw ay naroroon. Kung paiilalim ako sa mundo ng mga patay, naroroon ka rin!

⁹Sumakay man ako sa bagwis ng liwayway at manahan sa kaduluhan ng dagat, ¹⁰doon ma'y susubaybayan ako ng iyong kamay; hahawakan ako ng kanang kamay mo.

¹¹Sabihin ko man: “Itatago ako ng dilim, magiging gabi ang liwanag sa palibot ko.”

¹²Ngunit ang karimlan sa iyo ay hindi madilim, ang gabi'y sinliwanag ng araw.

¹³Ikaw ang bumuo sa kaloob-looban ko at humabi sa akin sa sinapupunan ng inako.

¹⁴Pinasasalamatang kita dahil sa kamangha-manghang ginawa mo. Kaha-nga-hanga ang iyong mga gawa, ganap na batid ito ng aking kaluluwa.

¹⁵Hindi lingid sa iyo ang mga buto ko nang ako'y binubuo sa lihim at hinahabi sa kailaliman ng lupa.

¹⁶Nakita ng iyong mga mata ang aking mga gagawin, nasusulat na ang lahat ng mga iyon sa aklat mo. Naiguhit na sila kahit di pa nagaganap ang isa man sa kanila.

¹⁷Kayhirap liripin ang iyong mga isip, O Diyos. Kaylawak ng buod nila!

¹⁸Bilangin ko man, sila'y higit pa sa lahat ng mga buhangin, at pagkatapos ko'y kasama pa rin kita.

¹⁹Kung lilipulin mo lang, O Diyos, ang tampalasan at ilalayo sa akin ang mga mamamatay-tao ²⁰na nagsasalita laban sa iyo at lumalapastangan sa pangalan mo.

²¹Hindi ko ba kapopootan ang napopoot sa iyo, Panginoon, at kasusuklaman ang kumakalaban sa iyo?

139. May paraan ng pagninilay sa presensya ng makapangyarihang Diyos, na dumudurog sa atin. Meron din namang pinupuno tayo ng katiyakan. Hindi mapagninilayan ng Biblia ang di-matatarok na hiwaga ng Diyos nang hindi kaagad bumabalik sa mga pagpupunyagi ng tunay na mundo: ang Diyos nito ay nahuhumaling sa

katarungan, at ang taong tapat ay hindi masisiyahan sa mga hilaw na lunas o pakikipagkasundo sa kasamaan. Ito ang dahilan ng pahayag na nakasisindak sa ilan ngunit mahuhulaan natin ang diwa nito na laging makabuluhan: “Kinasusuklaman ko sila, sila'y aking mga kaaway.” Sa katunayan, ito'y pagkasuklam sa kasamaan.

²² Kinamumuhian ko sila, itinuturing kong sariling mga kaaway.

²³ Saliksikin mo ako, O Diyos, at alamin

ang aking puso. Subukin mo ako at alamin ang aking pag-iisip.

²⁴ Tiyakin mo na hindi ako naliligaw at akayin ako sa landas ng walang hanggan.

SALMO 140 (139)**Iligtas mo ako sa taong masama.**

² Iligtas mo ako, Panginoon, sa taong masama. Sa taong marahas ingatan mo ako. ³ May masama silang balak sa kanilang puso. Araw-araw sinusulsol nila ang alitan.

⁴ Pinatatalim nila ang kanilang dila tulad ng sa ahas; may kamandag ng kobra sa mga labi nila.

⁵ Iligtas mo ako, Panginoon, sa mga kamay ng tampalasan. Sa taong marahas ipagtanggol mo ako. Nagbabalak silang talisurin ang mga paa ko.

⁶ May itinatatagong bitag para sa akin ang mga palalo. May inalalatag silang silo sa aking daanan, inihahanda nila ang patibong para sa akin.

⁷ Sabi ko sa Panginoon: "Ikaw ang aking Diyos. Dinggin mo, Panginoon, ang aking pagsusumamo.

⁸ Panginoon, Poon, aking lakas at aking

kaligtasan. Panangga ka sa ulo ko sa araw ng labanan.

⁹ Huwag pagbigyan, O Panginoon, ang mga hangarin ng masama, huwag papagtagumpayin ang balak niya.

¹⁰ Nagsitaasan ng ulo ang nakapaligid sa akin; sila sana ang mapahamak sa kasamaang binabalak nila.

¹¹ Maulanan sana sila ng mga bagang naglilibab. Sana'y mahulog sila sa mga maputik na hukay at hindi na makaahon.

¹² Huwag nawang lumago sa lupa ang taong maninirang-puri. Makulong sana sa kasawiampalad ang mga marahas.

¹³ Alam kong bibigyang katarungan ng Panginoon ang dukha at tinatangkilik niya ang panig ng mga aba.

¹⁴ Pupurihin ng mga makatarungan ang pangalan mo. Mananahan ang matuwid sa iyong harapan.

SALMO 141 (140)

"Huwag mo kaming ipahintulot sa tukso." Ipagkaloob nawa ng Diyos na mapaglaban natin ang panghihikayat ng masama sa ating paligid ngunit pakingsan din ang mga nagtutuwid sa atin.

¹ Panginoon, tumatawag ako sa iyo. Lumapit ka agad sa akin! Pag tinawag kita'y dinggin mo ang aking tinig.

² Pumailanlang nawa ang panalangin ko tulad ng insenso sa iyong harapan, ang pagtaas ng mga kamay ko tulad ng panggabing paghahain.

³ Panginoon, maglagay ka ng tanod sa aking bibig. Bantayan mo ang pintuan ng aking mga labi.

⁴ Huwag hayaang maakit ang puso ko sa bagay na masama, na makibahagi sa kabuktutan ng mga taong masama ang

gawain. Hindi ako nakikisalo sa kanilang piging.

⁵ Saktan na ako ng taong matuwid, sabihan na ako ng taong maka-Diyos, subalit hindi makapagpapahid ng langis sa ulo ko ang mga tampalasan. Lagi ngang nagpapatotoo ang panalangin ko laban sa kasamaan nila.

⁶ Pag inihampas sa bato ang mga puno nila, saka lamang mauunawaan ng mga tampalasan na kawili-wili ang mga salitang binigkas ko,

⁷ kapag nilulon na sila ng lupa at ang

kanilang mga buto ay isinabog sa bunganga ng libingan.

⁸Sa iyo, Panginoon, nakatuon ang aking mga mata. Sa iyo ako kumakanlong, huwag mo akong ipaubaya sa kamatayan.

⁹Iligtas mo ako sa bitag na inilatag nila para sa akin, sa mga silo ng mga gumagawa ng kasamaan.

¹⁰Mahulog sana sa silo ang mga buktot nang sabay-sabay habang ako naman ay tumatakas.

SALMO 142 (141)

Sa oras ng pagsubok. Panalangin ng nasa matinding karukhaan. Naaangkop ang salmong ito sa Pasyon ni Kristo, at ito ang dinasal ni San Francisco ng Assisi nang malapit na siyang mamatay.

²Sa aking tinig sa Poon, ako'y tumatawag; sa aking tinig sa Poon, ako'y humihingi.

³Ibinubuhos ko sa harap niya ang aking pighati; inilalahad ang aking hapis sa harap niya.

⁴Kapag nanlulupaypay na ang aking kaluluwa nababatid mo ang aking daraanan.

Sa landas na aking tinatahak nagtago sila ng bitag para sa akin.

⁵Lumingon ka sa kanan at iyong tingnan, walang pumapansin sa akin, wala ang may pagmamalasakit sa akin.

⁶Tumatawag ako sa iyo Panginoon at nagsasabing: "Ikaw ang aking kanlungan; ang aking bahagi sa lupain ng mga buhay."

⁷Pakinggan ang aking pagdaing; pagkat ako'y lubhang abang-aba. Iligtas mo ako sa mga tagapag-usig sapagkat napakalakas nila para sa akin.

⁸Palayain ako sa pagkabilanggo at pupurihin ko ang iyong pangalan. Sa paligid ko'y magtitipon ang matuwid pag nakita nila ang kabutihan mo sa akin.

SALMO 143 (142)

Pag-ulit ng naunang salmo.

¹Panginoon, dinggin mo ang aking dalangin. Pakinggan mo ang hinihingi ko sa katapatan mo. Sagutin mo ako ayon sa iyong katarungan.

²Huwag mong litisin ang iyong lingkod, pagkat sa harap mo ay walang matuwid na tao.

³Tinugis ako ng kaaway, niluray niya ang buhay ko sa lupa. Iniwan niya ako sa kadiliman tulad ng malaon nang namatay.

⁴Nanlulupaypay sa kalooban ko ang aking kaluluwa, sa loob ko'y nababalisa ang aking puso.

⁵Naaalaala ko ang mga araw na nag-

daan. Binubulay-bulay ko ang lahat ng ginawa mo. Isinasaalang-alang ko ang likha ng mga kamay mo.

⁶Iniuunat ko ang aking mga kamay sa iyo. Uhaw kung magnasa sa iyo ang kaluluwa ko, tulad ito ng tigang na lupa.

⁷Panginoon, sagutin mo ako agad, nanlulupaypay ang diwa ko sa paghahangad. Huwag mong itago ang iyong mukha sa akin at baka matulad ako sa mga lumulusong sa hukay.

⁸Hayaang ihatid sa akin ng bukan-liwayway ang salita ng iyong pag-ibig sa pagkat sa iyo ako nananalig. Ipakita mo

ang dapat kong lakaran; sa iyo ko itina-taas ang aking kaluluwa.

⁹Iligtas mo ako sa aking mga kaaway, Panginoon; sa iyo ako kumakanlong.

¹⁰Turuan mo akong sundin ang kaloo-ban mo, dahil ikaw ang aking Diyos. Akayin ako sa patag na daan ng butihin mong espiritu.

¹¹Alang-alang sa iyong pangalan, Panginoon, buhayin mo ako. Sa iyong kata-rungan hanguin mo ako sa ligalig.

¹²Dahil sa iyong pag-ibig, patahimikin mo ang mga kaaway ko. Lipulin ang mga kalaban ko; ako ay iyong lingkod.

SALMO 144 (143)

Mapalad ang bayang ang Panginoon ang Diyos. Inuulit ng unang bahagi ang mga berso ng iba pang mga salmo, lalo na ang Salmo 18. Ipinahahayag naman ng ikalawang bahagi sa mga simpleng larawan ang pananabik sa paraiso kung saan wala nang mga luha o dalamhati.

¹Pagpalain ang Panginoon, ang aking bato. Sinasanay niya ang mga kamay ko sa pakikidigma at mga daliri ko sa pakikipaglaban. ²Siya ang aking taguan at kuta, aking muog at tagapagtanggol, aking kalsag – sa kanya ako kumakanlong. Pina-babagsak niya sa ilalim ko ang mga bansa.

³Panginoon, ano ba ang tao at siya'y inaalaala mo, ang anak ng tao at siya'y inaalalayan mo?

⁴Isang hininga lang ang tao. Ang mga araw niya'y tulad ng aninong nagdaraan.

⁵Panginoon, buksan mo ang langit at ikaw ay manaog. Hipuin mo ang bundok at sila'y uusok.

⁶Magpasiklab ka ng kidlat, tudlain ng palaso ang mga kaaway at panabugin sila.

⁷Mula sa itaas ay iabot mo sa akin ang kamay mo, ako'y iligtas. Hanguin mo ako sa malawak na tubig, sa kamay ng mga dayuhang ⁸puno ng kasinungalingan sa bibig. Mga kanang kamay nila'y nakataas sa bulaan.

⁹O Diyos, aawitan kita ng bagong awit, tutugtugan ng alpang may sampung bagting.

¹⁰Binigyan mo ng tagumpay ang mga hari; iniligtas mo si David na iyong lingkod.

Mula sa nakasasamang tabak ¹¹iligtas mo ako. Ipagtanggol mo ako mula sa kamay ng mga dayuhang puno ng kasinungalingan sa bibig. Mga kanang kamay nila'y nakataas sa bulaan.

¹²Ang aming mga anak na lalaki sa kanilang kabataan ay maging tulad sana ng halamang lumalago, at ang aming mga anak na babae'y tumulad naman sa mga haliging mararangyang nakatindig sa templo.

¹³Mapuno nawa ang aming mga kamalig at umapaw sa lugod, magsidami nawa nang libu-libo ang mga tupa namin sa aming mga pastulan.

¹⁴Magdala nawa ang mga baka namin ng mabibigat na pasanin; wala na nawa ang guwang sa mga muog namin, wala nang mga bihag, at wala nang sumisigaw ng saklolo sa mga liwasan.

¹⁵Mapalad ang bayang pinagpala nang ganito. Mapalad ang bayang ang Panginoon ang kanyang Diyos.

SALMO 145 (144)

Purihin ang Panginoon magpakailanman. Parang litaniya ang salmang ito: ang Diyos ay katarungan, katapatan, kabutihan, maygawa ng mga kababalaghan. Inaanyayahan tayong diskubrihin ang napakalaking kayamanan ng Diyos sa kanyang gawa, sa kanyang pagbubunyag, kay Kristong naging tao.

¹Ipagbubunyi kita, aking Diyos at Hari; pupurihin ko ang pangalan mo magpakailanman.

²Pupurihin kita araw-araw. Dadakilain ko ang pangalan mo magpakailanman.

³Dakila ang Panginoon, karapat-dapat sa sukduhang parangal; hindi masusukat ang kanyang karilagan.

⁴Ipagbubunyi mula sa isang salinlahi hanggang sa susunod ang mga gawa mo. Isasaysay nila ang mga dakila mong gawa.

⁵Ipinahahayag nila ang iyong kaluwalhatian, kamahalan at mga mahimalang gawa.

⁶Tinalalakay nila ang kapangyarihan ng iyong mga kahanga-hangang gawa at isinasaysay ang kadakilaan mo.

⁷Ipinahahayag nila ang kasaganaan ng kabutihan mo at ipinagdiriwang ang katarungan mo.

⁸Magandang-loob at maawain ang Panginoon, banayad kung magalit at puspos ng kagandahang-loob.

⁹Mabait ang Panginoon sa lahat at mahabagin sa kanyang mga nilikha.

¹⁰Pupurihin ka, Panginoon, ng lahat mong ginawa, at dadakilain ka ng mga tapat sa iyo.

¹¹Ipagbabantog nila ang kaluwalhatian ng kaharian mo. Pag-uusapan nila ang

kapangyarihan mo. ¹²Ipababatid nila sa mga tao ang lakas mo at kaluwalhatian ng kaharian mo.

¹³Ang kaharian mo'y kahariang walang-hanggan. Ang pamamahala mo'y sa lahat ng sali't saling lahi.

Tapat sa salita ang Panginoon, at banal sa gawa.

¹⁴Ibinabangon ng Panginoon ang lahat na natutumba; itinataas niya ang lahat na yumuyuko.

¹⁵Nakatuon sa iyo ang mga mata ng lahat, at binibigyan mo sila ng kanilang pagkain sa takdang panahon. ¹⁶Binubuksan mo ang iyong kamay at pinupuno ang kahilingan ng bawat nilalang.

¹⁷Matuwid ang Panginoon sa lahat niyang paraan, at mapagmahal sa lahat niyang ginawa.

¹⁸Malapit ang Panginoon sa lahat ng tumatawag sa kanya, sa lahat ng tapat na tumatawag sa kanya.

¹⁹Ibinibigay niya ang hinihiling ng mga may takot sa kanya, dinirinig ang kanilang tawag at sila'y inililigtas.

²⁰Inaalagaan ng Panginoon ang lahat ng nagmamahal sa kanya; ngunit lahat ng masasama ay lilipulin niya.

²¹Pupurihin lagi ng bibig ko ang Panginoon. Pupurihin ng bawat nilalang ang banal niyang pangalan magpakailanman.

SALMO 146 (145)

Pinalalaya ng Panginoon ang mga api. Ang tindi ng dalamhati ng tao, ng mga nagugutom, mga bilanggo at mga api ay umabot na sa antas ng kawalang-remedyo, maging ng mga makapangyarihan sa daigdig na ito. Tanging ang Diyos lamang ang talagang makapagbibigay ng katarungan, kapayapaan at pag-asa sa mundo.

Sinugo mo ako upang ihayag ang Magandang Balita sa mga dukha, upang ipahayag ang kalayaan sa mga bilanggo...

Huwag tayong patangay sa mga aliwang umuubos ng oras, kundi

¹**Aleluya!**

Magpuri sa Panginoon, aking kaluluwa!

²Aawitan ko ang Panginoon sa buong buhay ko.

Pupurihin ko ang Diyos habang ako'y may buhay.

tingnan natin ang katotohanan: puno ng kasamaan at kawalang-katarungan ang mundo at hinihingi sa atin ng Diyos na gawin ang kanyang ginagawa: ang "ituwid ang nakayuko."

Walang takot nating ipahayag na ang Diyos nga ang nagpapalaya sa mga dukha. Habang mas nagiging kumbinsido tayo rito, lalo tayong mag-sisikap makibahagi sa mga pag-iisip ng Panginoon, sa paglalaan ng ating buhay sa paglilingkod sa mga latak ng lipunan, mga gutom at mga hamak.

³ Huwag manalig sa mga prinsipe, sa anak ng tao na hindi nakapagliligtas.

⁴ Kapag umalis ang kanyang espiritu siya'y bumabalik sa lupa.

Sa araw na iyo'y namamatay ang mga pangarap niya.

⁵ Mapalad ang tao na ang Diyos ni Jacob ang tulong niya,

na ang pag-asa niya ay sa Panginoon niyang Diyos

⁶ na may gawa ng langit at lupa, ng dagat at ng lahat ng naroroon.

Ang nananatiling tapat magpakailanman;

⁷ ang nagbibigay ng katarungan sa mga api, ang nagpapakain sa mga nagugutom.

Pinalalaya ng Panginoon ang bilanggo,

⁸ binibigyang-paningin ng Panginoon ang bulag.

Itinutuwid ng Panginoon ang nakayuko, minamahal ng Panginoon ang matuwid,

⁹ inaalagaan ng Panginoon ang dayuhan, pinasisigla niya ang mga ulila at balo,

ngunit nililihis ang daan ng tampalasan.

¹⁰ Maghahari magpakailanman ang Panginoon, ang Diyos mo, O Sion, sa sali't saling lahi!

Aleluya!

SALMO 147

Para sa mga Judio, higit pa sa kapi-tolyo ang Jerusalem, ito ang Banal na Lunsod na tahanan ng Diyos na natatago sa ulap ng Templo. Presensya niya ang nagsasanggalang sa siyudad at sa sambayanan laban sa mga kaway: ang Iglesia ang Jerusalem.

Ang ating Diyos ang pumupuno sa agwat ng kaayusan ng sanlibutan at ng buhay ng bawat isa sa atin: *Tinatawag niya ang mga bituin sa tanging pangalan at pinasisigla ang mga aba.* Matalik niyang kaniig ang kanyang mga anak pero sa pamamagitan ng isang realidad – na maraming beses nakalililang sa mga tao – ang realidad ng kanyang Iglesia.

Kataka-taka sa mga Judio ang pagi-

Magsaya ka, Jerusalem. Magsaya ang Iglesia, sapagkat *pinatibay ng Panginoon ang harap ng kanyang mga pintuan.* Hindi siya malulupig ng mga puwersa ng kasamaan at kamatayan. Binas-basan ng Panginoon ang kanyang mga anak at "kanyang" kapayapaan ang ibinigay, hindi ang sa mundo. Pinakakain siya ng Diyos ng kanyang salita at ng pinakamainam na trigo: ang kanyang katawang naging Tinapay ng Buhay.

¹ *Aleluya!*

Umawit dahil mabuti ang pag-awit, dahil matamis ang purihin siya.

² Itinatayo muli ng Panginoon ang Jerusalem, tinipon niya ang mga napatapon ng Israel.

³ Siya ang nagpapagaling sa mga nasiraan ng loob, ang gumagamot sa kanilang mga sugat.

⁴ Itinakda niya ang bilang ng mga bituin; ang bawat isa'y tinatawag sa tanging pangalan.

⁵ Dakila ang ating Panginoon; makapangyarihan ang kanyang lakas. di masukat ang kanyang karunungan.

ging yelo ng tubig: paano nababago ng Diyos ang mga elemento? Gayundin naman, namamangha ang Iglesya sa pagkakita kung paanong bigla na lamang tinutunaw ng Diyos ang mga sitwasyong waring tumigas na at naging permanente.

⁶Pinasisigla ng Panginoon ang mga abangunit inilulugmok ang tampalasan.

⁷Umawit sa Panginoon nang may pasasalamat. Tugtugan ng alpa ang ating Diyos.

⁸Siya ang nagtatakip ng ulap sa langit, ang nagpapadala ng ulan sa lupa, ang nagpapasibol ng damo sa kaburulan, ⁹ang nagbibigay sa baka ng pagkain, at sa mga nagsisiyak na uwak.

¹⁰Hindi siya hanga sa lakas ng kabayo; ni sa liksi ng tao.

¹¹Kinalulugdan ng Panginoon ang mga may takot sa kanya, ang mga nananalig sa kagandahang-loob niya.

¹²Ipagbunyi ang Panginoon, O Jerusalem! Purihin ang iyong Diyos, O Sion!

¹³Pinatibay niya ang harang ng iyong mga pintuan at pinagpala ang mga anak na nasa iyo.

¹⁴Siya ang nagbibigay ng kapayapaan sa iyong karatig at pinasasagana niya ang iyong mga ani.

¹⁵Inihahatid niya ang kanyang utos sa lupa, at matuling tumatakbo ang kanyang salita.

¹⁶Inilalatag niya ang niyebe na parang lana at parang abong ikinakalat ang eskartsa.

¹⁷Nagpapaulan siya ng yelo na parang mumo. Tumitigas ang tubig sa kanyang lamig.

¹⁸Ngunit sinusugo niya ang kanyang salita at tinutunaw ang mga ito; Pinaihip niya ang kanyang hangin at muling dumadaloy ang tubig.

¹⁹Ibinubunyag niya sa Jacob ang salita niya, ang kanyang mga batas at utos sa Israel.

²⁰Hindi niya ginawa iyon sa ibang bansa, hindi ipinabatid sa kanila ang mga batas.
Aleluya!

SALMO 148**Aleluya!**

¹*Aleluya!* Purihin ang Panginoon mula sa kalangitan; purihin siya sa kaitaasan!

²Purihin ninyo siya, O lahat ng kan-

yang mga anghel! Purihin ninyo siya, O lahat ng kanyang mga hukbo!

³Purihin ninyo siya, O araw at buwan!

148. Minsan pa: Purihin ang Diyos! Para bang hindi matapos-tapos sa pagpuri sa Diyos ang mga taong mas simple kaysa atin. Hindi kaya may kulang kung nasa atin

na ang buong katiyakan pero lagi na lamang mga kabalaghan ng ating mga gawa ang ating pinag-uukulan ng pansin?

Purihin ninyo siya, O lahat ng mga bituing nagniningning.

⁴Purihin ninyo siya, O mga langit at mga tubig na nasa itaas sa himpapawid.

⁵Pupurihin nila ang pangalan ng Panginoon sapagkat nag-utos siya at sila'y nalikha.

⁶Itinatag niya sila magpakailanman at binigyan ng batas na di na lalabagin.

⁷Magpuri sa Panginoon mula sa lupa, kayong laman-dagat at lahat ng kalaliman,

⁸mga ulap at mga niyebe, ulan at kidlat, maunos na hanging kanyang utusan,

⁹mga bundok at lahat ng mga burol, mga punungkahoy at lahat ng sedro,

¹⁰mga hayop at lahat ng baka, mga hayop na nagsisigapang at mga ibong lumilipad.

¹¹Ang mga hari ng daigdig at lahat ng bansa, mga prinsipe at lahat ng namumuno sa lupa, ¹²kabinataan at kadalahagan, matatanda at mga bata,

¹³lahat sila'y magpuri sa pangalan ng Panginoon sapagkat tanging ang pangalan niya ang dakila. Nasa ibabaw ng lupa at langit ang kanyang kamahalan.

¹⁴Pinapagtagumpay niya ang kanyang bayan. Purihin siya ng kanyang mga banal, ng mga anak ng Israel, ang bayang lumalapit sa kanya. Aleluya!

SALMO 149

Pambansang awit. Alam ng bayan ng Diyos na tinatawag siya sa kaluwalhatian at kaligayahan. Siya ang magiging instrumento ng katarungan ng Diyos. May silbi sa Diyos ang kanyang mga dukha, ang bayan ng mga aba, na tinipon ni Kristo, sa paghuhukom niya sa mundo at pagbibigay rito ng kaligtasan.

¹*Aleluya!*

Awitan ang Panginoon ng bagong awitin. Purihin siya sa pagtitipon ng mga matapat.

²Matuwa ang Israel sa kanyang Manlilikha. Magalak ang mga anak ng Sion sa kanilang hari.

³Purihin nila ang kanyang pangalan sa sayawan. Sa pandereta at sa alpa tugtugan siya.

⁴Dahil sa nalulugod ang Panginoon sa kanyang bayan, pinuputungan niya ang mga aba ng tagumpay.

⁵Magbunyi ang mga banal sa kanyang

karangalan. Magsiawit sila ng papuri sa kanilang higaan.

⁶Isabibig nila ang papuri sa Diyos at humawak din sila ng tabak na magkabila ang talim

⁷upang maghiganti sa mga bansa, at parusahan ang mga bayan,

⁸upang tanikalaan ang kanilang mga hari at gapusin sa bakal ang mga maharlika.

⁹upang igawad sa kanila ang nakasulat na hatol. Ito ang kaluwalhatian ng lahat ng kanyang mga banal.

Aleluya!

SALMO 150

Awit ng sanlibutan! Nagtatapos ang aklat ng mga salmo sa isang awit na tinutugtog ng buong orkestra. May isinasagisag ito: kailangan ang partisipasyon ng lahat ng bansa at lahi, sibilisasyon at kultura para maging buo ang papuri sa Diyos.

¹*Aleluya!*

Purihin ang Diyos sa kanyang santuwaryo!
Purihin siya na nasa langit!

Lahat ng may hininga ay magpuri sa Panginoon. Muli itong sasabihin sa Pagbubunyag (5:13): "At narinig ko ang kanilang sagot: Sa nakaluklok sa trono at kay

Kristo – papuri, karangalan, luwalhati at kapangyarihan magpasawalang hanggan."

²Purihin siya dahil sa dakila niyang gawa.
Purihin siya dahil sa kadakilaang walang kapantay!

³Purihin siya sa bunghalit ng trumpeta!
Purihin siya sa saliw ng lira't alpa!
⁴Purihin siya ng mga pandereta't sayaw!
Purihin siya sa kudyapi't plawta!

⁵Purihin siya sa hampas ng simbalo!
Purihin siya sa dagundong ng tambol!
⁶Lahat ng may hininga ay magpuri sa Panginoon!
Aleluya!